

Y. Min. M. Wpsiu

3. 11. 2017

Warszawa, dnia 02. 11. 2017 r.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Znak sprawy: ZON.oim.0220.17.2017

KPRM

AAA338876

P. Kamiński

Pan

Mariusz Kamiński

Minister – Członek Rady Ministrów

Koordynator Służb Specjalnych

Prezesa Rady Ministrów

W odpowiedzi na pismo z dnia 24.10.2017 r.; znak: DBN.WP.10.185.2017.BS, przy którym przysłano **projekt ustawy o jawności życia publicznego**, zgłaszam następujące uwagi.

1. W art. 5 ust. 1 pkt 1 proponuje się nadać następujące brzmienie:

„1) uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego;”.

W art. 5 ust. 1 pkt 1 projektu przyjęto, że prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienie do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej. Zgodnie z proponowanym brzmieniem tego przepisu organy administracji oraz inne podmioty zobowiązane na podstawie ustawy będą musiały udostępnić informację przetworzoną w każdym wypadku, gdy osoba uprawniona zwróci się o jej przekazanie. Trzeba mieć jednak na względzie, że informacja przetworzona to taka informacja, która w chwili złożenia wniosku nie istnieje w kształcie objętym wnioskiem, a niezbędnym warunkiem jej wytworzenia jest przeprowadzenie przez podmiot zobowiązany pewnych czynności analitycznych, organizacyjnych i intelektualnych w oparciu o posiadane informacje proste. Powstanie informacji przetworzonej jest wynikiem ponadstandardowego nakładu pracy podmiotu zobowiązanego, wymagającej użycia dodatkowych sił i środków i wyodrębnienia w związku z żądaniem wnioskodawcy oraz na podstawie wskazanych przez niego kryteriów określonej informacji. Jest to zatem informacja specjalnie dla wnioskodawcy przygotowana, jakościowo nowa, nieistniejąca dotychczas w żądanej postaci i treści, chociaż oparta o materiały znajdujące się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego (tak np. wyrok NSA z dnia 25.04.2017, I OSK 2359/16). Przykładem żądania informacji publicznej przetworzonej może być np. udostępnienie wnioskodawcy specjalnie przygotowanego zestawienia czy rejestru, którego organ w takiej formie, jak chce tego żądający nie posiada

i którego sporządzenie wymagałoby np. oddelegowania znacznej liczby pracowników przez określoną ilość czasu pracy i poniesienie w związku z tym znaczących nakładów finansowych, którymi (w związku z brzmieniem art. 19 i art. 20 projektu ustawy) nie będzie mógł obciążyć wnioskodawcy. Z powyższych względów poddaje się pod rozważenie ograniczenie obowiązku udostępniania informacji przetworzonej jedynie do tych przypadków, gdy żądanie będzie uzasadnione przesłanką istotnego interesu publicznego. Wydaje się, że postulowana zmiana wpisuje się w intencje projektodawcy, który wprowadzając w art. 21 ust. 2 projektu możliwość wydania decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej w sytuacji uporczywego składania wniosków przez tego samego wnioskodawcę chce zapobiec sytuacjom, gdy na skutek składanych wniosków o udostępnienie informacji publicznej utrudniona zostaje praca podmiotów zobowiązanych do jej udostępnienia. Jeżeli jednak obecne brzmienie art. 5 ust. 1 pkt 1 projektu zostanie zachowane, należałoby zmienić projektowany przepis art. 18 ust. 2 pozwalający na przedłużenie terminu do udzielenia informacji publicznej, jednak nie dłużej niż do 30 dni od dnia złożenia wniosku. Jak to już wcześniej zaznaczono, powstanie informacji przetworzonej w sposób wskazany we wniosku jest bardzo często czasochłonne bowiem wymaga sporządzenia określonych analiz, ekspertyz, przetworzenia znacznej ilości informacji prostej. W sprawach szczególnie skomplikowanych lub dotyczących dokumentacji archiwalnej proces wytworzenia takiej informacji może zająć nawet kilka – kilkanaście miesięcy. Z tego powodu podmioty zobowiązane powinny mieć możliwość przygotowania informacji przetworzonej bez narażania się na zarzut beczynności lub przewlekłości postępowania.

2. W odniesieniu do art. 8 ust. 1 pkt 2 lit. b projektu ustawy należy zaznaczyć, że ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji nie posługuje się określeniem „tajemnica przedsiębiorcy” lecz określeniem „tajemnica przedsiębiorstwa”.
3. Proponuję rozważyć wskazanie w projektowanym art. 8 ust. 2 pkt 3 rodzajów decyzji administracyjnych, protokołów kontroli i innych dokumentów urzędowych. Obecne brzmienie projektowanego przepisu może być odczytywane w ten sposób, że wprowadza się nieograniczone prawo dostępu do akt postępowania administracyjnego, co trudno będzie pogodzić z regulacjami Kodeksu postępowania administracyjnego (gdzie zawarto zastrzeżenia, komu przysługuje prawo wglądu do akt postępowania).
4. Projekt ustawy nie reguluje (podobnie jak dotychczasowa ustawa) trybu pozyskiwania danych koniecznych do ustalenia strony postępowania w przypadku konieczności wydania decyzji o odmowie udzielenia informacji publicznej w przypadku gdy wnioskodawca nie podaje danych osobowych i składa wniosek incognito przez pocztę elektroniczną.
5. Proponuje się aby projektowana regulacja art. 38 ust. 1 obejmowała również swoim zakresem wyznaczonych lekarzy weterynarii wydających świadectwa zdrowia (proponowany przepis dotyczy tylko tych lekarzy weterynarii, którzy wydają decyzje administracyjne – por. art. 115 § 13

i 19 Kodeksu karnego, których zgodnie z tym przepisem uznaje się za osoby pełniące funkcje publiczne).

6. W projektowanych art. 40 pkt 4 i 5 w zw. z art. 49 brakuje spójności w zakresie katalogu osób, co do których stosowane jest ograniczenie w prowadzeniu działalności oraz osób zobowiązanych do złożenia oświadczeń majątkowych. W ramach osób podlegających ograniczeniu prowadzenia działalności z obowiązku złożenia oświadczeń wyłączeni zostali np. radcy generalni, radcy ministrów lub kierowników urzędów centralnych, kierownicy kancelarii tajnej czy główni specjaliści.

Ponadto w odniesieniu do art. 40 projektu ustawy wydaje się, że przepis ten nie uwzględnia wojewódzkich lekarzy weterynarii i ich zastępców, co wyłącza ich z kręgu osób objętych ograniczeniami, o których mowa w art. 39 projektu ustawy.

7. Z proponowanego brzmienia art. 67 wynika, że zakaz rozwiązania umowy o pracę z sygnalistą powoduje wyłączenie z katalogu osób objętych ochroną również osób, których stosunek pracy powstał nie na podstawie umowy o pracę lecz powołania (np. powiatowi lekarze weterynarii i ich zastępcy) czy mianowania (urzędnicy).
8. Określony w projektowanym art. 67 ust. 5 sposób ustalenia katalogu zdarzeń prawnych stanowiących początek rocznego okresu obowiązywania zakazów w stosunku do sygnalisty nie wskazuje precyzyjnie jakie zdarzenia ustawodawca ma na myśli, w tym czy umorzenie postępowania dotyczy postępowania sądowego czy również postępowania przygotowawczego. Sformułowanie „umorzenia postępowania lub zakończenie prawomocnym orzeczeniem postępowania karnego wszczętego przeciwko sprawcy przestępstwa” sugeruje, że ww. ochrona przysługuje również w sytuacji, gdy np. sprawca przestępstwa został uniewinniony lub umorzono postępowanie ze względu na niepopelnienie czynu karalnego. Taka sytuacja może prowadzić do obejmowania ochroną osób, które nie przekazały informacji stanowiących wiarygodne źródło popełnienia przestępstwa.
9. W projektowanym art. 72 ust. 2 pkt 2 zastosowano błędne odesłanie.
10. Ustanowiona w projektowanym art. 88 ust. 1 odpowiedzialność dla kierownika jednostki sektora finansów publicznych za nieskuteczność wewnętrznych procedur antykorupcyjnych wydaje się być zbyt daleko idąca. Ponownej analizy wymaga kwestia nakładania na kierownika jednostki odpowiedzialności za działania korupcyjne osób w niej zatrudnionych mimo nawet najlepiej sformułowanych procedur antykorupcyjnych, których łamanie będzie wynikało z niestosowania się do nich przez zatrudniane osoby.

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKRETARZ STANU
Rafał Romanowski